

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ ΚΛΕΒΟΥΝ
ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ ΒΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΑΣ

Όταν οι γυναίκες βιάζονται
όλοι σιωπούν.

Όταν οι Αλβανοί είναι οι βιαστές τότε ξαφνικά
η κοινωνία μας ανακαλύπτει το πόσο αισχρή είναι
η πράξη αυτή και επιφυλάσσει υποδειγματικό διασυρμό
για τους δράστες.

Είναι η ίδια κοινωνία που επιλέγει ποιός βιασμός
είναι "καλός" ή "κακός", που ξεσηκώνεται κάτω από το
σύνθημα : οι ξένοι μας κλέβουν, οι ξένοι μας βιάζουν
τις γυναίκες μας.

Ο ξένος (στην προκειμένη περίπτωση Αλβανός) είναι
εξιλαστήριο θύμα. Η πύλη του κακού είναι η ίδια η
πράξη και η κοινωνία που την αναπαράγει. Πιο εύκολο
είναι να ρίξουμε το βάρος σ' άλλον από το να δούμε
κατάματα την αλήθεια. Η καταπάτηση της ελευθερίας
του ατόμου, ο ψυχικός και σωματικός το εξευτελισμός
δέν είναι δικαίωμα κανενός. Δικαίωμα όλων είναι η
προάσπιση της ατομικής ελευθερίας από τους καταπατη-
τές της, είτε αυτοί είναι μεμονωμένα πρόσωπα, είτε
εμφανίζεται με την μορφή του τιμωρού της κρατικής
εξουσίας.

προκήρυξη που μοιράστηκε σε αντιρατσιστι-
κή πορεία στο Κριεκούκι Αττικής.

έναν τρόπο που διαφεύγει σ' όλους εκείνους που συμμετέχουν στους «μικρούς πολέμους», στο δρόμο, στα γήπεδα, στις
γειτονιές, στον πόλεμο με τους μετανάστες. Επιβιώνει όταν περνά στους ανθρώπους για να ασκηθεί ως εξουσία απέναν-
τι σε έναν «εχθρό» που οι ίδιοι οι κυρίαρχοι της ζωής μας τον φέρνουν στην επιφάνεια για να δεχτεί τα πυρά μιάς κοι-
νωνίας πεισμένης με το ψέμα, κράτους - αφεντικών - Μ.Μ.Ε.

Ξέρουμε πως αυτοί που κινούν τα νήματα δέν αργούν ποτέ και πάντα σύμφωνα με τα συμφέροντα τους να ρυθμίσουν αυ-
τό το παράλογο παιχνίδι, να διοχετεύσουν το μίσος στον «εξωτερικό κοινό εχθρό», τον σκοπιανό, τον τούρκο, τον αλβα-
νό.

Έτσι λοιπόν η πανούκλα που λέγεται ρατσισμός μεταδίδεται υπόγεια ή φανερά για να μετατραπεί σε συνειδητή άσκηση
εξουσίας από τους ίδιους τους καταπιεσμένους στους όμοιους τους.

Στην θεαματική κοινωνία το θέαμα είναι ο φρουρός του ύπνου, τα όνειρα αντεστραμένα ο πόλεμος ψάχνει εχθρό, ενώ τον
ξέρει. Και δέν είναι λίγοι, ούτε τυχαίοι αυτοί που έντεχνα μας κοιμίζουν.

Τα Μ.Μ.Ε. με την πλύση εγκεφάλου καθημερινά συντηρούν τους πλαστούς διαχωρισμούς, κεντράροντας στην κατάδειξη
ενός «εχθρου» κοινού για τους πολλούς.

Δέν είναι τυχαία η καθημερινή αναφορά στους μετανάστες που παρουσιάζονται σάν κλέφτες - δολοφόνοι - βιαστές - υ-
πεύθυνοι για την ανεργία. Δέν είναι τυχαία γιατί η εικόνα στην τωρινή πραγματικότητα έχει αντικαταστήσει τις σκέψεις και
τα όνειρα.

Έτσι στο πρόσωπο των μεταναστών φανερώνουν τον «εχθρο» το εξιλαστήριο θύμα μιάς κοινωνίας καθυλωμένης από την
«πληροφόρηση» των media. Αποσιωπώντας ταυτόχρονα τους βιασμούς και τις δολοφωνίες μεταναστών στα σύνορα από
τις πάντοτε «τυχαίες» εκπυσοκροτήσεις όπλων μπάτσων ή στρατιωτικών.

Ο ΥΠΝΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΤΟ «ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ» ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΘΑ ΧΤΥΠΗΣΕΙ ΔΥΝΑΤΑ. Ηχοί που δημιουργούν έ-
νταση που πυροδοτείται για να πάρει τα χαρακτηριστικά των κάθε λογής «εθνικών πολέμων».

Και κάποιοι από πριν έχουν προετοιμάσει το «ξύπνημα της εθνικής ομοψυχίας». Οι κάθε λογής φασίστες οργανωμένοι ή
μή γεννιούνται και εκολάπτονται μέσα σ' αυτές τις καταστάσεις, με ρατσιστικά συνθήματα, με κινήγια μεταναστών, με ξυ-
λοδαρμούς αντιστεκόμενων ανθρώπων. Προετοιμάζουν την κοινωνία σε εικόνες πολέμου όπου όλοι «εθνικά ενωμένοι»
τσακίζουν «εχθρους» και «προδότες» (βλ. Μ.Α.Β.Η.). Όμως όσο απροκάλυπτη είναι η δράση των φασιστών άλλο τόσο εί-
ναι απροκάλυπτη η σχέση τους με κράτος και αφεντικών. Άλωστε οι γονείς πάντα δίνουν το «καλό παράδειγμα» στα παι-
διά τους. Έτσι στην Ελλάδα το κράτος φωνάζει πió υστερικά κι' από τον πió ορκισμένο φασίστα «έξω οι ξένοι». Με μαζι-
κές απελάσεις μεταναστών, με εξευτελιστικές συνθήκες εργασίας, με μεροκάματα πείνας, με νόμους για το άσυλο, με ξυ-
λοδαρμούς σε τμήματα, με βιασμούς και δολοφωνίες στα σύνορα.

Έτσι στην τηλεχωνωμένη κοινωνία η εξουσία κινεί τα νήματα στις μαριονέτες που συγκρούονται μεταξύ τους.

Τα Μ.Μ.Ε. φανερώνουν την εικόνα για να αντιστρέψουν την πραγματικότητα, η εξουσία είναι αυτή που θέλει την πραγ-
ματικότητα αντεστραμμένη. Και έτσι νομίζουν ότι τα όνειρα θα σβήσουν.

Όμως εμείς, οι κολασμένοι του «παραδείσου» τους, δέν θα διστάσουμε να μαζέψουμε τα κομμάτια αυτής της κοινωνίας.
Δέν θα πάψουμε να νιώθουμε αλληλέγγυοι σε αυτούς που η εξουσία στιγνά καταπιέζει και ταυτόχρονα τους παρουσιάζει
σαν εχθρούς μας. Και οι μετανάστες εργάτες είναι αδέρφια μας, γιατί όπου πηγαίνουν μεταφέρουν στο σώμα και την ψυ-
χή τους, τα εγκλήματα των κρατών που ζούσαν.

Γιατί όπου πηγαίνουν θα μας βρίσκουν αλληλέγγυους γιατί μεταφέρουν την ελπίδα, την ομορφιά της διαφορετικότητας,
την γοητεία του μπασταρδέματος, τα αποδεικτικά στοιχεία ενός κόσμου που μόνη πατρίδα θα είναι η γή. Γιατί η
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στον «ξένο», στον μετανάστη είναι η ανάγκη μας για να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μία κοινο-
νία όπου η ένωση των ανθρώπων, θα αναδύκνει την ομορφιά τους, θα ολοκληρώνει την απελευθέρωση τους από κάθε
εξουσία, από κάθε θεό, από κάθε αφέντη...

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΜΕ
ΠΛΑΣΤΟΥΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥΣ
"ΜΙΚΡΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ" ΓΙΑ ΝΑ
ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Κοιτάζοντας κατάματα την πραγματικότητα βλέπου-
με τον ρατσισμό να είναι διάχυτος μέσα στην κοινο-
νία. Άλωστε με την μορφή του κοινωνικού ρατσισμού
που χαρακτηρίζει τους μικρούς πολέμους που μαί-
νονται στην κοινωνία. Η πραγματικότητα όμως, όπως
την βιώνουμε καθημερινά, χαρακτηρίζεται από την ι-
κανότητα να κρύβει τους δημιουργούς της. ΤΟ ΒΑΖΟ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΠΟΛΛΑ.

Ξεκινώντας από το βλέμμα που σε κοιτά στον δρόμο
αν είσαι μακριμάλης, διαφορετικά ντυμένος, μετα-
νάστης, διαφορετικός. Συνεχίζοντας με όπι υποχθό-
νιο κρύβουν όλα τα «χαριτωμένα» σχόλια απέναντι
στις γυναίκες για να ολοκληρωθούν σε μορφές σεξι-
σμού και να πάρουν τις διαστάσεις μιας νοστορίας
που θέλει την γυναίκα σαν αντικείμενο που προκαλεί
στύση. Ο ρατσισμός λοιπόν είναι το μπαλάκι που πε-
τάει η εξουσία στην κοινωνία. Ο ρατσισμός ξεκινά με
απλές κόντρες με μικρούς πολέμους, με το «αυτοί εί-
ναι το πρόβλημα», με την περιφρόνηση, για να κατα-
λήξει στη βία.

Και όταν το παιχνίδι παίζεται έχοντας αντιπάλους
τους καταπιεσμένους, εκείνο που τελικά επιβιώνει και
δυναμώνει είναι η καταπίεση. Και επιβιώνει πάντα με

Ενώ για τον κομμουνιστικό ολοκληρωτισμό η αναφορά στις καταβολές και στο εθνικό παρελθόν δεν είναι απαραίτητο στοιχείο γιατί θεμελιώνεται στο σχέδιο δόμησης ενός απόλυτα νέου ανθρώπου, οι φασίστες ζητούν την κατάκτηση του κράτους έτσι όπως είναι, με σκοπό να χρησιμοποιηθεί η τυπική του ισχύς (νόμοι, διοίκηση, στρατός, αστυνομία) για να ελέγχεται γραφειοκρατικά η κοινωνία και για να επιτευχθεί η διεύθυνση στην υφή της. Τα φασιστικά ιδεολογήματα είναι απόρροια της εθνοκρατικής ιδεολογίας. Τα κείμενα που ακολουθούν είναι απο μια συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, λίγο πριν ο φασισμός αρπάξει τα ηνία κρατικών μηχανισμών, καταδεικνύουν ένα χυδαίο θεωρητικό τραγέλαφο, που μόνο σαν τέτοιος θα μπορούσε να σταθεί στη σκιά των πιο αποτροπιαίων πράξεων. Σε μία απλή προέκταση αυτών των κειμένων, μπορούμε να συναντηθούμε με καταστάσεις και ανθρώπους όπου τα φασιστικά ιδεολογήματα παίρνουν σάρκα και οστά στην καθημερινή μας ζωή. Ωστόσο, μια απάντηση που θα περιοριζόταν στους φασίστες, χωρίς να επιτίθεται στο κράτος - μήτρα τους και τους θεσμούς συνολικά του αστικού πολιτισμού, δεν θα μπορούσε παρά να είναι στείρα.

Ο ρατσισμός γίνεται κρατικό δόγμα και πολιτική πρακτική και σταθμό του απετέλεσε ο λόγος στο *Posen* (που εκφώνησε ο **Χίτλερ, αρχηγός των SS**): "... Υπάρχει μία απόλυτη αρχή για τα SS: οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε με τρόπο έντιμο, άψογο και πιστό, φιλικό απέναντι σ' εκείνους που ανήκουν στο δικό μας αίμα, αλλά σε κανέναν άλλο. Δεν δίνω πεντάρα για το τι γίνονται οι Ρώσοι και οι Τσέχοι. Το καθαρό αίμα των άλλων λαών που συγγενεύει με το δικό μας, θα το οικειοποιηθούμε, κλέβοντας στην ανάγκη τα παιδιά τους. Ποτέ δεν θα φανούμε ωμοί και άκαρδοι, αν δεν υπάρχει φυσικά ανάγκη. Εμείς οι γερμανοί, οι μόνοι στο κόσμο που φερνόμαστε με λεπτότητα στα ζώα, θα κάνουμε το ίδιο και προς αυτά τα ανθρώπινα κτήνη. Θα ήταν όμως έγκλημα κατά του ίδιου αίματος μας να σκοτιζόμαστε γι' αυτά και να τους αποδίδουμε κάποιο δυναμικό... Πρέπει όμως να το ζητήσουμε με πολύ ειλικρίνεια μεταξύ μας, εννοώ... την εξόντωση του εβραϊκού λαού... Το αν δέκα χιλιάδες ρωσίδες ή όχι απο εξάντληση σκάβοντας αντιταρματικά ορύγματα δεν με ενδιαφέρει παρά μόνον εφόσον τα ορύγματα αυτά, που προορίζονται για την άμυνα της Γερμανίας, θα έχουν τελειώσει. Οι περισσότεροι απο εσάς ξέρουν τι παίζει να πει αυτό το πράγμα και το να έχουμε παραμείνει άψογοι, με εξαίρεση μερικές ανθρώπινες αδυναμίες, είναι ακριβώς εκείνο το κάτι που μας έχει σφυρηλατήσει μια ατσάλινη ψυχή..."

Η λέξη φασισμός προέρχεται απο την λατινική *fascies*, τις δέσμες ραβδίων που κρατούσαν οι ραβδούχοι: εκτελεστικά όργανα των αρχόντων στην αρχαία Ρώμη. *Fascio*, ονόμασε και τα τάγματα του ο Μουσολίνι το 1919 (δέσμη, ένωση).

Η γερμανική φασιστική εκδοχή ονομάστηκε *Nationalsozialist*: Ναζί. Ένα κράμα εθνικιστικής και ρατσιστικής ιδεολογίας που κατάφερε να γίνει κρατικό δόγμα: κατ' αυτό μόνο οι Γερμανοί συνιστούν αληθινά ένα έθνος, αφού μόνο αυτοί είναι αυθεντικά ένας λαός.

"Η ιδέα του έθνους δεν είναι νεφέλωμα, είναι η παράσταση με αφηρημένες εκφράσεις μιας έντονης πραγματικότητας. Το έθνος είναι ο ευρύτερος απο τους κοινοτικούς κύκλους που μένουν στερεοί και άρτιοι. Σύμφωνα με τη φυσική αλήθεια, το άτομο, ότι είναι, ότι έχει, ότι αγαπά, καθορίζεται απο την ύπαρξη του έθνους. Η τάξη είναι το έθνος, διότι αυτό είναι εμπειρία και βρίσκουν την κοινή τους έκφραση σ' ένα μόνο καθεστώς: τη Μοναρχία"

Φασίστας Charles Maurras

Ρατσισμός που εμπνέεται απο τις μεταφυσικές αναζητήσεις του θεωρητικού του ολοκληρωτικού πολέμου **στρατηγού Λουντεντορφ**: "Κάθε φυλετική κληρονομιά έχει μέσα της μια εντελώς ιδιαίτερη βίωση του Θεού. Μία φυλετική ψυχή, για να έχει αυτοπεποίθηση και για να πραγματώσει τις δυνατότητές της, ωφείλει πρώτα να κλειστεί στον εαυτό της, να απαλαγεί απο ξένες επιδράσεις. Και κατά πρώτο λόγο, να διώξει απο το εθνικό έδαφος ή καλύτερα να εξοντώσει τα ξένα στοιχεία, αλλά επίσης να αποκλείσει τις οικουμενιστικές αρχές που εξασφαλίζουν την απατηλή ηγεμονία τους με το να ανακυρήσουν τους ανθρώπους αδελφία και ίσους. Έτσι θα μπορέσει να διασφαλιστεί η Γερμανική ψυχική υγεία που θα είναι προφυλαγμένη, ανάμεσα σε άλλα, απο το οινόπνευμα και το καπνό και να πραγματοποιηθεί η γενική κινητοποίηση των «φυλετικών» δυνάμεων για την επανάκτηση των χαμένων γερμανικών εδαφών.

Όλη αυτή η σελίδα αποτελείται απο αποσπάσματα του αναρχικού εντύπου «**ΜΑΡΣΥΑΣ**» - 11/10/94 που είχε μοιραστεί σε εκδήλωση - συζήτηση για την κατάσταση στη Γερμανία.

Υ.Γ.

Για να καταλάβει κανείς την σημερινή Γερμανία, πρέπει να έχει κατά νού, ότι ο γερμανικός φασισμός, ο εθνικοσοσιαλισμός του Χίτλερ, δεν ηττήθηκε απο ένα κίνημα αντίστασης στο εσωτερικό. Ο ναζισμός δεν χτυπήθηκε απο ένα κοινωνικό κίνημα. Χτυπήθηκε απο ένα στρατιωτικό συνασπισμό των συμμάχων, χτυπήθηκε απ' τα έξω.